

[Poul Hansen (Kalundborg).]

også under sine beskyttelsesbestemmelser nu medtager en civil modstandsbevægelse, og jeg må udfra de erfaringer, som vi har gjort her i landet, give den højtærede udenrigsminister ret i, at dette ikke mindst set fra et dansk synspunkt er vigtigt. Ministerens udtalelse giver mig dog anledning til at fremsætte det ønske, at vi i et udvalg kunne få lejlighed til at se lidt nærmere på, hvor omfattende denne beskyttelse egentlig er — jeg synes, at der er visse uklarheder på dette område i teksten —, og samtidig kan vi måske også få fuld klarhed med hensyn til femtekolonnefolks stilling i relation til disse bestemmelser.

Også bestemmelserne i artikel 27 i den maritime konvention — de bestemmelser, som tager sigte på mindre redningsfartøjer — synes jeg må give os anledning i et udvalg til at stille ministeren spørgsmålet om, hvilke konsekvenser, hvilke virkninger disse bestemmelser vil kunne få for Danmarks vedkommende.

Inden jeg forlader de tre første konventioner, der altså er en videre udformning af tidligere bestemmelser, synes jeg, jeg bør gøre opmærksom på, at der, såvidt jeg kan se, er nogle enkelte fejl i den danske tekst til krigsfangekonventionen. Jeg er ikke på nogen måde kompetent til at kontrollere oversættelsens rigtighed, men jeg er i hvert fald faldet over et par ting, hvor det af meningen alene og også ved et kontroleftersyn i forhold til oversættelsen fremgår, at der er fejl. Det drejer sig om krigsfangekonventionens artikel 82, der findes på side 271, art. 111 på side 299 og art. 121 på side 311. I alle disse artikler står der anført ordet „beskyttelsesmagt“ i stedet for „tilbageholdelsesmagt“. Der er også et par andre steder nogle formuleringer, som efter min mening kunne have været mere vellykkede.

Medens den højtærede udenrigsminister i sin forelæggelsestale syntes at lægge mest vægt på krigsfangekonventionen, så finder jeg for mit vedkommende, at konventionen til beskyttelse af civilbefolkningen er den mest interessante dels derved, at den er ny, dels derved, at den i givet fald kan få betydning for en betydelig større del af befolkningen. I den danske forhandlingsdelegations bemærkninger til denne konvention siges det meget rigtigt, at medens de tyske troppers terroristiske optræden i de besatte områder under den sidste verdenskrig i konventionen har ført til ret udtømmende og vidtgående bestemmelser angående

ende civilbefolkningens forhold under krig og okkupation, har det ikke været muligt at tilvejebringe bestemmelser, der yder den civile befolkning effektiv beskyttelse mod direkte krigsfare, f. eks. forbud mod angreb på ikke befæstede byer eller forbud mod anvendelse af krigsmidler, der må betegnes som særligt farlige for den civile befolkning. Man kan vel også om disse ting sige, at behandlingen af sådanne spørgsmål hører hjemme på et andet plan og hører hjemme i forbindelse med Haagerkonventionen af 18. oktober 1907 om reglerne for landkrigsførelse. Det er vel denne konvention, som nok må siges efterhånden at være stærkt forældet, der skal ændres, hvis disse spørgsmål skal tages op.

Efter mit skøn må tyngdepunktet i civilkonventionen findes i dens tredje del, der indeholder beskyttelsesbestemmelser for udlændinge, der ved krigsudbrud befinder sig i fjendeland, og for befolkningen i besatte områder. Fælles for begge disse kategorier findes der meget detaljerede bestemmelser om, på hvilke vilkår internering kan finde sted. Det er bestemmelser, som jeg ikke skal gå ind på; de synes i hovedsagen at være udarbejdet med forbillede i bestemmelserne om krigsfanger. Bestemmelserne om beskyttelse af den civile befolkning i almindelighed findes i civilkonventionens anden del. De går bl. a. ud på, at lande, der har tiltrådt konventionen, er berettigede til at oprette hospitals- og sikkerhedszoner, og syge og gamle, svagelige personer, børn under 15 år, kvinder og mødre til børn under 7 år kan beskyttes mod krigens virkninger. Der kan endvidere oprettes neutraliserede zoner ved kampområderne, hvor i så fald hovedparten af den civile befolkning kan søge hen, men oprettelsen af sådanne zoner er betinget af, at der opnås overensstemmelse herom mellem de stridende parter. Der er bestemmelser om, at hospitaler kan afmærkes med Røde Kors-tegnet og som følge deraf skal respekteres og ikke må angribes. Det samme gælder sanitetstransporter. Endelig synes jeg, der er grund til at hæfte sig ved, at der pålægges de stridende parter en forpligtelse til at sørge for børn, der er blevet forældreløse eller skilt fra deres forældre som følge af krig.

Selvom man altså kan sige, at der her sker væsentlige fremskridt i forhold til tidligere, mener jeg som nævnt, at tyngdepunktet i konventionen findes i dens tredje del. Her synes jeg, at bestemmelserne om behandlingen af udlændinge, der opholder sig i fjendeland og af befolkningen i be-